

Kulturchef: Karin Holm, tel: 035-14 75 16
E-post: kultur@hallandsposten.se Telefax: 035-21 37 14

Dan Eriksson.

Visor på Bollaltebygget

PÅ GÅNG. Känt och mindre känt material av Dan Eriksson utgör på söndag starten för sommarens arrangemang på kulturminnesgården i Bollaltebygget i Knäred.

Texter och musik varvas i ett program på innergården med 1700-talskänsla. Dan Eriksson sjunger egna och andras tonsättningar, och Roland Andréasson läser finnmarks-skaldens dikter.

Övar flitigt. "Jag börjar varje dag med att spela, ibland efter noter men oftast utan."

Ingalinor Susanna och Ove har varit att inte skaffa barn. "Vi var ute så mycket och turnerade under de åren. Men det är inget jag ångrar."

MUSIK. Känsla, inspiration och disciplin – det behöver alla musiker för att nå sina mål. Men för kvinnliga jazzmusiker kan vägen vara längre än så. I den mansdominerade branschen är det inte lätt att bli framgångsrik. Men Susanna Lindeberg, pianist och kompositör, har lyckats.

"Visst har jag känt mig utanför"

De kraftfulla tonerna fyller vardagsrummet med ljud. Vid den vita C. Bechstein-flygeln sitter jazzmusikern Susanna Lindeberg.

Hon ser totalt avslappnad ut men hennes händer arbetar snabbt över tangenterna. På väggarna hänger vackra, svartvita fotografier tagna vid tidigare konserter. – Jag började spela piano redan som femåring, berättar hon. Flygeln stod i mitt föräldrahem och jag kunde inte motstå att spela på den.

Med åren har hon fått ära flygeln, som nu tronar på hedersplats i villan i Steninge. Trots dess magnifika utseende är den Susannas dagliga arbetsverktyg.

– Jag börjar alltid dagen med att öva, oftast improviserar jag, men

ibland spelar jag efter noter för att hålla igång mitt klassiska kunnande.

Susanna startade sin musikerkarriär med en klassisk utbildning men kom på sjuttiotalet i kontakt med improviserad jazzmusik vid Musikhögskolan i Göteborg. Där träffade hon även sin man, saxofonisten Ove Johansson som då jobbade där som lärare.

Både jazzmusiken och mannen blev en del av hennes försatta karriär- och inspirationsbana.

Förutom att de bor tillsammans har Susanna och Ove tillsammans turnerat i flera länder, gett ut gemensamma skivor och dessutom

har de sina arbetsrum vägg i vägg. Tröttnar de aldrig på varandra?

– Nej, det har fungerat väldigt bra, säger Susanna. Särskilt under de perioder när vi har rest mycket

har det varit skönt att kunna träffas, istället för att leva åtskilda. Dessutom är vi en viktig inspiration för varandra och vi är båda intresserade av att utveckla vår musik hela tiden. Vi vill inte fastna i samma uttryck utan försöker hitta nya vägar.

Paret har flera gemensamma projekt: Mwendo Dawa är ett, Lindeberg/Johansson Duo ett annat. De har i båda fallen följt med tiden och använder sig mycket av datorer när de komponerar sin musik.

– Med datorerna har man verkligen hittat nya vägar, tycker Ove som avbryter sitt arbete framför skärmen för att ge sin syn på saken. Man ser och hör saker som man kanske inte skulle ha tänkt på om inte tekniken hade funnits. Särskilt det akustiska spelandet har påverkats av teknikutvecklingen.

Det är inte bara tekniken som har utvecklats under de senare åren. Även antalet kvinnor som håller på med jazzmusik har ökat. Trots det ser verkligheten ganska tuff ut för kvinnliga jazzmusiker.

2007 delades SR:s P2 ut priset Jazzkatten endast till män och av 258 jazz- och improvisationsmusiker fick 19 stycken kvinnor stöd av Kulturrådet 2008. En lika liten andel kvinnor sökte bidrag.

Sydsvenskan skrev i början av

Hittat hem. Efter en klassisk musikutbildning

kom Susanna Lindeberg i kontakt med improviserad jazzmusik. Där hittade hon även sin egen musikidentitet.

SUSANNA LINDEBERG

Alder: 56 år
Bor: Villa i Steninge
Familj: Ove Johansson, saxofonist
Yrke: Pianist, keyboardist och kompositör

Aktuell: Med en konsert på Kulturverket i kväll, torsdag. 2007 skrev HP:s recensent "Susanna Lindebergs pianospel hade något okuvligt över sig".

funnits och fortfarande finns en del fördomar om hur kvinnor spelar. – Många tror att kvinnor inte kan spela kraftfullt, utan att det istället blir svagt. Men det är skit-snack. Det där är ju personligt. Vissa kvinnor använder mer power medan andra spelar på andra sätt.

● MWENDO DAWA

Namnet betyder: "Vägen mot ett bestämt mål" på swahili
Om gruppen: Susanna Lindeberg startade Mwendo Dawa tillsammans med Ove Johansson redan 1975. Har sedan dess uppträtt i olika konstellationer.
Nuvarande medlemmar: Förutom Susanna och Ove även Jimmi R Pedersen, kontrabas, och David Sundby, trummor.

Under åttiotalet turnerade hon med den kvinnliga jazzgruppen Salamander som drogs igång av saxofonisten Cecilia Wennerström. – Cecilia hade upplevt diskriminering och tyckte att vi borde spela bara kvinnor tillsammans. Vi fick mycket uppmärksamhet och under årens lopp har många kvinnor påpekat för mig att gruppen varit en viktig förebild för dem.

Själv hade Susanna två amerikanska förebilder i början av sin karriär: jazzpianisterna Joanne Brackeen och Patrice Rushen. Nu är det andra tider och Susanna har själv blivit en viktig förebild för andra kvinnor. Hur känns det?

– Oj, det är skoj, men samtidigt har jag inte riktigt förstått att jag är det.

Problematiken med den mans-

dominerade branschen har uppmärksammats på senare år och oli-

Jag hoppas kunna prioritera de tjejer som satsar på sin musik.

SUSANNA LINDEBERG

– När man sticker ut huvudet får man stå sitt kast, skrattar hon. Jag hoppas kunna prioritera de tjejer som satsar på sin musik och ge en bredare bild av den svenska jazzvärlden. Det blir en spännande utmaning.

Text: Maria Karlsson
035-14 75 00
maria.karlsson@hallandsposten.seBild: Linn Bergbrant
linn.bergbrant@hallandsposten.se

EKELÖF I STENINGE KYRKA. Poeten Gunnar Ekelöf uppmärksammas i kväll, torsdag, i Steninge kyrka. "Gunnar Ekelöf upphöjt i toner" kallas programmet som gruppen Ave Viator! ger. Medverkande är Bo Söderström, Anna-Lena Karlsson, Lars och Stefan Isebring och Nils Personne. Bo Söderström svarar för tonsättningarna.